

January.18.2010

Adrienne Pieczonka on Rusalka, Jenufa and Katya



Your most recent stage role in Met is Amelia in Verdi's Simon Boccanegra. What is your relationship with this role? What makes this character special for you?

I am singing the role of Amelia for the first time. It's very exciting to be making my debut in this role at the Metropolitan Opera. I am also thrilled to be playing the daughter of Boccanegra, sung by Placido Domingo. We have sung together many times and I know it will be a very special experience. Amelia is a strong character. She is an orphan who discovers her long lost father. She is also in love with Gabriele Adorno and is prepared to die for him in a very volatile political period in Italy. I adore Verdi and this is one of my favourite Verdi.

The Met stage production of Simon Boccanegra is a traditional, realistic, conservative. You prefer such these stage productions or contemporary stage production attracts you more?

Maybe I'm old fashioned but I enjoy classical productions more than avant garde ones. This production of *Simon Boccanegra* is particularly beautiful – costumes, sets and lighting are just gorgeous. I am not opposed to new interpretations of opera but I don't like when directors want to shock the audience and try to set the opera in a completely unrealistic setting. I guess I'm a traditionalist at heart.

You perform frequently, both in Europe and in North America. How audiences differ?

I think audiences in Europe are more demonstrative – They applaud longer and are more vocal, shouting and bravo or boo! In North America the audiences are more reserved. However, at the Metropolitan Opera, I find the audiences do act like a European audience which is great.

By the end of this season your calendar hanging on your personal web site. From Met you are going to go to Vienna and Berlin. What about your plans for next season?

I will make my debut at the Opera Bastille as Senta in *Der Fliegende Holländer* in Sept/October. I will sing the *Marschallin* in Vienna in *Der Rosenkavalier* in December. I will also sing *Senta* in Vienna, and a new production of *Ariadne auf Naxos* at the Canadian Opera Company in the spring 2011. I will also sing *Tosca* in Berlin and *Elsa* in *Lohengrin* at the Munich Festspiele.

Your repertoire includes a lot of roles in the Richard Wagner operas: Sieglinde, Elisabeth, Freia, Erda, Eva. Will you add any other Wagnerian characters to your repertoire?

Senta. I am interested in Isolde but I need to wait a few years before attempting this role. It is a huge vocal challenge.

Your repertoire contains Dvořák's *Rusalka* and Janáček's *Jenufa* and *Káťa Kabanova* as well. Do you like these characters? Do you sing it like?



L. van Beethoven: *Fidelio* (Leonora – Toronto 2009)

I love singing these Czech roles, especially the heroines of Janacek. It was quite challenging to learn the pronunciation of the Czech language but I find the language very satisfying to sing in. I do hope I get the chance to perform more Czech roles in the future.

Very comprehensive is your concert repertoire, too. What do you like best from this?

I love singing the Verdi *Requiem*. Another favourite concert work is Richard Strauss' *Four Last Songs*

Tell us something more about your private life, please. Where do your loved ones live? How often you can see them?

I live in Toronto, Canada. For nearly 20 years I lived in Europe: first in Vienna and then in London. In 2005 I moved permanently back to Toronto. I am married and we have a four year old daughter. We travel often

together but now our daughter attends school. I try to see them as often as I can. I also sing often at the Canadian Opera Company which means I can be home!

Adrienne Pieczonka má ráda Rusalku, Jenůfu i Káťu

Redakce

Představovat kanadskou sopranistku Adrienne Pieczonku je vlastně tak trochu formalita. Sympatická majitelka plného, tmavěji zabarveného a magicky přitažlivého hlasu je už delší dobu jednou z nejvyhledávanějších operních star po celém světě. Vynikající technika jí dovoluje střídat takové role, jako jsou Mozartova Donna Anna či Hraběnka na straně jedné a Wagnerova Sieglinda a Elisabeth na straně druhé. Její repertoár zahrnuje i Gounodovu Markétku, Verdiho Desdemonu, Čajkovského Taťanu, Pucciniho Toscu, Straussovou Císařovnu v Ženě beze stínu, Brittenovu Ellen Orfordovou, a také Rusalku, Káťu Kabanovu a Jenůfu. To jen namátkou. Právě dnes představí Adrienne Pieczonka poprvé svoji Amélii ve Verdiho Simonu Boccanegrovi publiku v newyorské Metropolitní opeře a zanedlouho pak v přímém přenosu i návštěvníkům kin po celém světě. Jsme rádi, že Adrienne Pieczonku můžeme přivítat na našem webu.

Vaší zatím poslední rolí v MET je Amelia ve Verdiho opeře Simon Boccanegra. Jaký k této roli máte vztah? Čím je pro vás zajímavá?

Amelii zpívám poprvé. Je to pro mě velmi zajímavé poprvé ztvárnit tuto roli právě v Metropolitní opeře. Jsem nadšená, že budu zpívat dceru Boccanegry s Plácidem Domingem. Zpívali jsme společně už mnohokrát a tak vím, že to bude velmi, velmi silný zážitek. Amelie je charakterově silná postava. Je to sirotek, který najde svého dlouho ztraceného otce. Je zamilována do Gabriella Adorna a je připravena pro něho v tehdy politicky velmi nestabilní Itálii i zemřít. Miluju Verdiho. Tohle je jedna z mých nejoblíbenějších Verdiho oper.

Inscenace Simona Boccanegry v MET je tradiční, realistická. Máte raději takové produkce nebo vás spíše lákají moderní režie?

Možná jsem staromódní, ale užívám si klasické režie víc, než avantgardní. Tahle produkce Simona Boccanegry je prostě nádherná – kostýmy, scéna a světla jsou senzační. Nejsem proti novým inscenátorským přístupům, ale nemám ráda, když režisér chce šokovat publikum a zkouší postavit operu na absolutně nereálném základě. Ano, asi jsem srdcem tradicionalistka.

Vystupujete často jak v Evropě, tak v Americe. Jak se od sebe liší publikum?

Myslím, že publikum v Evropě je více demonstrativní – déle aplaudují, jsou více slyšet, křičí bravo nebo bučí. V Severní Americe je publikum rezervovanější. I když v Metropolitní opeře najdete publikum, které je stejné, jako to evropské. A to je dobře.

Do konce této sezóny máte váš kalendář vyvěšený na vašich webových stránkách, z MET míříte mimo jiné do Vídně a do Berlína. Co chystáte pro další sezóny?

Na přelomu září a října budu debutovat v Opera Bastille jako Senta v Bludném Holanďanu. V prosinci budu ve Vídni zpívat Maršálku v Růžovém kavalírovi. Ve Vídni budu zpívat Sentu, přizvána jsem k nové produkci Canadian Opera Company – na jaře 2011 budu zpívat v Ariadně na Naxu. Také budu Toscou v Berlíně a Elsou v Lohengrinovi na mnichovských letních festivalových hrách.

Váš repertoár zahrnuje také dost rolí v operách Richarda Wagnera: Sieglinda, Elisabeth, Freia, Erda, Eva. Přibudou nějaké další wagnerovské postavy?

Senta. Chtěla bych zpívat Isoldu, ale musím ještě pár let počkat. Je to velká vokální výzva.

V repertoáru máte i Dvořákovu Rusalku a Janáčkovu Jenůfu a Káťu Kabanovu. Líbí se vám? Zpíváte je ráda?

Velmi ráda zpívám tyhle české role, zvláště Janáčkovy hrdinky. Je to trochu obtížné naučit se správnou českou výslovnost, ale myslím, že český jazyk je velmi vhodný pro zpěv. Doufám, že v budoucnu budu mít šanci ztvárnit víc českých rolí.

Velmi široký je váš koncertní repertoár. Co z něj máte nejraději?

Strašně ráda zpívám ve Verdiho requiem. Dalším mým koncertním favoritem je Richard Strauss a jeho Poslední čtyři písně.

Co váš soukromý život? Kde žijí vaši blízcí a jak často je vídáte?

Žiji v Torontu, v Kanadě. Posledních dvacet let jsem ale prožila v Evropě, nejdříve ve Vídni, a potom v Londýně. V roce 2005 jsem se natrvalo vrátila do Toronta. Jsem vdaná a máme čtyřletou dceru. Cestujeme často společně, ale teď začala dcerka chodit do školy. Snažím se, abychom se všichni viděli, jak je to jen možné. Často vystupuji pro Canadian Opera Company, což pro mne znamená být doma!